

กลุ่มที่ 6

สู่ประชาคมอาเซียน : บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างไรให้ยั่งยืน

นางสาวลดาวัลย์ คำภา

รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การประชุมประจำปี 2556 ของ สศช. เรื่อง “เส้นทางประเทศไทย...สู่ประชาคมอาเซียน”

วันที่ 16 กันยายน 2556 ณ ศูนย์ประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี

ประเด็นนำเสนอ

สถานภาพและกลไกบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมในอาเซียนในปัจจุบัน

ผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความพร้อมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อเสนอแนวทางในอนาคต

สถานภาพและกลไกบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอาเซียน

สถานภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ป่าไม้

- ปี 2550 ภูมิภาคอาเซียน มีพื้นที่ป่าไม้ 42.7%
- อินโดนีเซียมีพื้นที่ป่าไม้ สูงสุด (88 ล้านเฮกตาร์)
- ป่าไม้ถูกคุกคามจากการ ลักลอบตัดไม้อัตราสูงถึง 23,144 ตร.กม./ปี (ปี 2543 พื้นที่ป่าไม้ภูมิภาค อาเซียนอยู่ที่ 55%)

ดิน

- ทรัพยากรดินในภูมิภาค อาเซียนอยู่ในระดับดี เหมาะสม กับการปลูกพืชชนิดต่างๆ
- แต่มีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหา การปนเปื้อนสารเคมีกำจัด ศัตรูพืชและปุ๋ยเคมีในดินและ เข้าสู่ห่วงโซ่อาหาร
- การบุกรุกป่าไม้นำมาซึ่งปัญหา การชะล้างพังทลายของหน้าดิน และปัญหาภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ

ชายฝั่ง

- ประเทศในภูมิภาคอาเซียนมี ชายฝั่งทะเลความยาวรวมกัน ประมาณ 110,000 กม.
- อาเซียนเผชิญความเสี่ยงต่อ น้ำมันรั่วไหลในทะเล และ ยังประสบปัญหาการใช้ ประโยชน์จากป่าชายเลนเพื่อ ทำประมงชายฝั่ง การทรุดตัว ของแผ่นดิน และการกัดเซาะ ชายฝั่ง

สถานภาพและกลไกบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอาเซียน

ความหลากหลายทางชีวภาพ

- ภูมิภาคอาเซียนมีความหลากหลายทางชีวภาพถึง 20% ของโลก และมีชนิดพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตถูกคุกคามจำนวนมาก
- ประเมินการว่า ภายในปี 2643 อาเซียนจะสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ 1 ใน 3 และสูญเสียพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ ความหลากหลายทางชีวภาพ 42%

น้ำ

- ลาวมีทรัพยากรน้ำอุดมสมบูรณ์ที่สุดในอาเซียน โดยมีปริมาณทรัพยากรน้ำต่อหัวสูงถึง 33,063 ลบ.ม./ปี สำหรับไทยอยู่ที่ 3,310 ลบ.ม./ปี ลำดับ 9 ของอาเซียน
- บรูไน ใช้น้ำในภาคครัวเรือนสูงสุด (77%) ส่วนไทยใช้ในภาคเกษตร (75%) และสิงคโปร์ใช้ในภาคอุตสาหกรรมสูงสุด (51%)
- สิงคโปร์ ประชากรเข้าถึงแหล่งน้ำดื่มที่มีคุณภาพมากที่สุด (100%) รองลงมาคือบรูไน (99%) และไทย (98%)
- มหาอุทกภัยปี 2554 สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจให้กับไทยมากที่สุด (4,500 MUS\$) รองลงมาคือฟิลิปปินส์ (325 MUS\$)

สถานภาพและกลไกบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอาเซียน

ขยะชุมชน ของเสียอันตราย

- ในภูมิภาคอาเซียน ขยะชุมชนในเมืองมีปริมาณมากกว่าขยะจากพื้นที่นอกเมือง และส่วนใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยไทยและกัมพูชามีปริมาณขยะในเมืองเป็นสัดส่วนสูงถึง 66-67%
- ในภูมิภาคอาเซียนมีของเสียอันตราย คิดเป็น 3% ของของเสียทั้งหมด ส่วนใหญ่มาจากไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดฯ โดยปี 45-51 ไทยมีปริมาณของเสียอุตสาหกรรมเฉลี่ย 1.45 ล้านตัน/ปี ส่วนสิงคโปร์ 3-4.5 ล้านตัน/ปี แต่กลับมีปริมาณของเสียที่ต้องกำจัดเพียง 1 ล้านตัน/ปี เนื่องจากการใช้หมุนเวียนอย่างจริงจัง

คุณภาพอากาศ

- หมอกควันข้ามแดน ปี 2549-2552 มาเลเซีย กัมพูชา ลาว เวียดนาม และเมียนมาร์ มีแนวโน้มจำนวนจุดเกิดไฟป่าต่อปีเพิ่มขึ้น ส่วนไทยลดลง
- มลพิษทางอากาศ สาเหตุหลักมาจากการใช้พลังงาน ขนส่ง อุตสาหกรรม และก่อสร้าง โดยปี 50 จาการ์ตา และสุราบายา มีจำนวนวันที่คุณภาพอากาศดีเฉลี่ยเพียง 72 และ 62 วันตามลำดับ ส่วนไทยมีจำนวนวันที่คุณภาพอากาศดีปานกลางเฉลี่ย 197 วัน
- สภาพอากาศบรูไน มาเลเซีย และสิงคโปร์ อยู่ในคุณภาพดี

สถานภาพและกลไกบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอาเซียน

ความร่วมมือและกลไกบริหารจัดการ

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN)

- ASEAN Socio Cultural Community Councils (ASCC)
- Blueprint ASCC 2009-2015 กำหนดประเด็นและขอบเขตการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมของ ASEAN ที่มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

กรอบความร่วมมือการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)

- กลไกในระดับคณะทำงานด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และสิ่งแวดล้อม (Working Groups on Agriculture, Agro based Industry & Environment : WG-AAE)

กฎ ระเบียบ
ข้อบังคับของ
ประเทศสมาชิก
อาเซียน

อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS)

- GMS Strategic Framework 2012-2022
- จัดตั้ง Core Environment Program and Biodiversity Conservation Corridor Initiative (CEP-BCI) มีความมุ่งมั่นที่จะร่วมแบ่งปันการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ปัจจุบันอยู่ในระยะที่ 2 (ปี 2555-2559)

คณะกรรมการแม่น้ำโขง (MRC)

- จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือในการพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขงที่ยั่งยืน พ.ศ. 2538
- โครงการความร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ แผนงานพัฒนาลุ่มน้ำ แผนงานสิ่งแวดล้อม แผนงานการจัดการและบรรเทาอุทกภัย และโครงการพัฒนาเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำอย่างยั่งยืน

ผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

มิติโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านพลังงาน

- ผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศแม่น้ำ และปริมาณสัตว์น้ำสำหรับการประมง เชื้อื้อกันแม่น้ำโขงสายหลักทำให้ปริมาณน้ำ ตะกอนสารอาหารที่ไหลไปยังท้ายน้ำ รวมทั้งสัตว์น้ำมีปริมาณลดลง
- ผลกระทบจากการก่อสร้างระบบส่งไฟฟ้าและการวางท่อก๊าซในทะเล ทำให้เกิดการแผ้วถางป่า กระทบต่อระบบนิเวศน์ใต้ทะเล และเสี่ยงต่อการเกิดก๊าซรั่ว
- การปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากโครงการเชื่อมโยงระบบท่อก๊าซธรรมชาติ

ด้านคมนาคมขนส่ง

- การขยายตัวของเมืองอย่างไร้ระบบ
- การปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษทางอากาศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากการเปิดด่านและจุดผ่อนปรนตามแนวชายแดน ทำให้การจราจรเพิ่มขึ้น
- การลักลอบขนย้ายและทิ้งขยะและสารอันตรายข้ามแดน ปัจจุบันข้อกำหนดเรื่องนี้ยังไม่มีผลบังคับใช้
- การทำลายทรัพยากรชายฝั่ง และป่าชายเลน

ผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การจ้างงานและการเคลื่อนย้ายแรงงาน

- ความต้องการใช้แรงงานและทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น พร้อมกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะจากชุมชน การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ทำให้แรงงานต่างด้าวทักษะต่ำเข้าสู่ไทยมากขึ้น
- ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนไทย จากแรงงานลักลอบเข้ามา โดยผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นแหล่งแพร่กระจายของโรคติดต่อ

ภาคบริการและการค้า

- พื้นที่ธรรมชาติถูกบุกรุกทำลายเพิ่มขึ้น เพื่อก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองความต้องการด้านการท่องเที่ยว
- ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยว
- ผลกระทบจากการค้าผนวกกับการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ ส่งผลให้สัตว์ป่าหลายชนิดอยู่ในภาวะใกล้สูญพันธุ์

ผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ภาคการเกษตร

- การแก่งแย่งใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ การเปิดเสรีด้านการเพาะและขยายพันธุ์พืช อาจทำให้บริษัทข้ามชาติ ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพได้ง่าย จนอาจกระทบเกษตรกรรายย่อย
- การสูญเสียการครอบครองที่ดินเพื่อการเกษตรของเกษตรกรรายย่อย
- ความเสี่ยงในการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพต่ำจาก ประเทศเพื่อนบ้าน

ภาคอุตสาหกรรม

- การเร่งใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติจนเกินขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ หากไม่มีมาตรการควบคุมดูแลการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว จะทำให้ทรัพยากรธรรมชาติร่อยหรอและเสื่อมโทรมลง
- การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ หากไม่มีการบริหารจัดการที่เหมาะสม อาจนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมที่กระจุกตัวในบริเวณหนึ่งๆ ซึ่งมีการปล่อยมลพิษโดยรวมมากเกินไปจนเกินขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่

ความพร้อมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความท้าทายด้านการบริหารจัดการเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- การใช้ทรัพยากรเกินขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งหากไม่มีมาตรการควบคุมดูแล และบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จะนำไปสู่ความไม่ยั่งยืน
- ก๊าซเรือนกระจกและมลพิษทางอากาศ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ จะกระตุ้นให้เกิดการเดินทาง และการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ทำให้ก๊าซเรือนกระจกและมลพิษทางอากาศเพิ่มสูงขึ้น
- ปัญหาขยะและน้ำเสีย มีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งจากภาคการผลิตและการท่องเที่ยว รวมทั้งการขยายตัวของเมือง
- ปัญหามลพิษข้ามแดน เนื่องจากการควบคุมและบังคับใช้กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวดต่างกัน อาจนำไปสู่การลักลอบทิ้งสารอันตรายข้ามแดน หรือย้ายฐานการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อมลพิษสูง

ความพร้อมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความพร้อมขององค์กรต่างๆ

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN)

- หลักการวิถิอาเซียน คือ การไม่แทรกแซงในกิจการภายใน การสร้างฉันทามติ และการรักษาผลประโยชน์สูงสุดของประเทศ กลายเป็นข้อจำกัดของอาเซียนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรอบความร่วมมือการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)

- ไม่มีกลไกและประเด็นการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมโดยตรง แต่มีแนวโน้มขยายขอบเขตการดำเนินงานให้มากขึ้น จากการบูรณาการประเด็นสิ่งแวดล้อมในกรอบความร่วมมือและมาตรฐานวัตถุดิบและการแปรรูปเกษตรที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS)

- ประเทศสมาชิกยังไม่มี ความมุ่งมั่น จริงจัง ในการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เพียงพอ งบประมาณส่วนใหญ่ ในการดำเนินโครงการด้านสิ่งแวดล้อมและการค้ามาจากความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการของประเทศพัฒนาแล้วและหน่วยงานระหว่างประเทศ

คณะกรรมการแม่น้ำโขง (MRC)

- ยังไม่มีอำนาจในการควบคุมการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำโขงได้ เนื่องจากการไม่เข้าร่วมของประเทศสมาชิกบางประเทศ และต้องการจำกัดบทบาทของ MRC เฉพาะการดำเนินโครงการพัฒนาในภูมิภาค แต่ MRC มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพในการปรับตัวและถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ประเทศหรือชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

ความท้าทายของไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- กลไกหลักในการจัดการมีลักษณะเป็นการบังคับและควบคุมโดยการใช้กฎหมายและกฎระเบียบที่มีการกำหนดบทลงโทษ เช่น พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ พ.ร.บ.ป่าไม้ฯ พ.ร.บ.อุทยานฯ เป็นต้น
- กฎหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์มีมากกว่า 60 ฉบับ กระจายความรับผิดชอบไปตามหน่วยงานต่างๆ กว่า 11 กระทรวง ทั้งที่เป็นหน่วยงานส่วนกลางและเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้รักษาและบังคับใช้กฎหมาย
- กฎหมายแต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน หลายฉบับล้าสมัย ทำให้มีช่องว่างและข้อจำกัดในการบริหารจัดการในภาพรวม
- กลไกที่เน้นการสั่งการและควบคุมไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้เกิดความขัดแย้งในการบังคับใช้กฎหมายระหว่างภาครัฐและประชาชน

ความพร้อมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความพร้อมของประเทศไทย : ประเด็นที่ต้องเตรียมความพร้อมในการรับมือ

- การลดและจัดการปริมาณขยะจากการอุปโภคและบริโภค เนื่องจากหลังจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อาจมีแนวโน้มการนำเข้าสินค้าประเภทต่างๆ มากขึ้น รวมทั้งมีจำนวนประชากรแรงงานและนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
- การลดปริมาณการใช้น้ำและการจัดการคุณภาพน้ำ เนื่องจากจะมีจำนวนประชากรแรงงาน นักท่องเที่ยว และการขยายตัวของภาคการผลิต โดยเฉพาะในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งอาจนำไปสู่ความขัดแย้งและแย่งชิงทรัพยากรระหว่างภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมที่รุนแรงยิ่งขึ้น รวมทั้งประเด็นการบำบัดน้ำเสียที่จะเป็นปัญหามากขึ้น
- การลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการใช้พลังงาน และการคมนาคมขนส่ง การขนส่งและการเดินทางที่เพิ่มมากขึ้น และการขยายความต้องการด้านพลังงาน ย่อมส่งผลให้การปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มสูงขึ้น
- การควบคุมผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการก่อสร้างและกิจกรรมเกี่ยวเนื่องกับการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างโครงสร้างพื้นฐานจะก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งด้านโอกาสการเกิดอุบัติเหตุ การใช้พื้นที่และทรัพยากรที่เกินขีดความสามารถในการรองรับของนิเวศ และเกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตประชาชนในพื้นที่

ความพร้อมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ความพร้อมของประเทศไทย : **เชิงนโยบาย**

แผนฯ11 (ปี 2555-2559)

- เป้าหมาย : เพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- มียุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เป็น 1 ใน 6 ยุทธศาสตร์สำคัญ

นโยบาย รัฐบาล

- ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมประเทศในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และประเด็นทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วน ส่งเสริมให้จัดการน้ำอย่างบูรณาการ ขยายพื้นที่ชลประทาน สนับสนุนภาคเกษตร และกำหนดนโยบายที่ดิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ ประเทศไทย

- มียุทธศาสตร์การสร้างการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Growth) เป็น 1 ใน 4 ยุทธศาสตร์หลัก
- แนวทางสำคัญ คือ การอนุรักษ์ฟื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า การลดการปล่อย GHG การจัดการน้ำ และภัยพิบัติ การพัฒนา คส.พฐ. ที่เป็นมิตรกับ สวล. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และนโยบายการเงินการคลังเพื่อ สวล.

ข้อเสนอแนะทางบริหารจัดการในอนาคต

ระยะเร่งด่วน

เผยแพร่ข้อมูล ถ่ายทอดองค์
ความรู้ในการบริโภคที่ยั่งยืน
อย่างทั่วถึง

- ภาครัฐทำงานเชื่อมโยงและสอดคล้องกัน
ภาคเอกชนปรับตัวทัศนคติไปสู่การพัฒนาที่
เขียว และภาคประชาชนนำหลักการ
3Rs มาใช้

ใช้ทรัพยากรอย่างมี
ประสิทธิภาพ
และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- จูงใจให้ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยน
กระบวนการผลิต ใช้เทคโนโลยีป้องกัน
และลดมลพิษมากกว่าการบำบัดมลพิษ

ใช้มาตรการทาง
เศรษฐศาสตร์
เพิ่มประสิทธิภาพในการ
บริหารจัดการและแก้ปัญหา
ความเสื่อมโทรม

- ปฏิรูประบบภาษีเพื่อสิ่งแวดล้อม
- ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีที่ดิน
- พัฒนาระบบฉลากสิ่งแวดล้อม และ
มาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการดำเนิน
ธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะทางบริหารจัดการในอนาคต

ระยะเร่งด่วน

ลงทุนและพัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานที่เป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม

- พัฒนาระบบขนส่งประหยัดพลังงาน ลดการใช้พลังงานฟอสซิล
- สนับสนุนการใช้เชื้อเพลิงพลังงานสะอาด

ปรับปรุงสถานกฏระเบียบด้าน
มาตรฐานและมาตรการป้องกัน
คุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็น
มาตรฐานเดียวกันทั้งอาเซียน

- กำหนดคุณภาพและมาตรฐานการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิด
- การติดฉลากสิ่งแวดล้อม (Eco-Labeling)
- การใช้แนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการสิ่งแวดล้อม

พัฒนาระบบสารสนเทศ
ฐานข้อมูล เทคโนโลยีการ
ติดตามตรวจสอบที่ทันสมัย

- สนับสนุนการวิเคราะห์ ตัดสินใจดำเนินนโยบายพัฒนาในด้านต่าง ๆ
- ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับประเทศสมาชิกอาเซียน ผ่าน ASEAN Socio Cultural Community Councils

ข้อเสนอแนะทางบริหารจัดการในอนาคต

ระยะยาว

พัฒนาคน โดยให้ความรู้
ด้านสิ่งแวดล้อมผ่านการศึกษา
ทั้งในและนอกสถาบัน

- สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ
- สร้างค่านิยมการผลิตและบริโภคที่รับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม

สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และ
เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพ

- ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ
- ด้านการผลิตพลังงานหมุนเวียน และการผลิตพลังงานจากของเสีย
- ด้านการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด

ปฏิรูปกฎหมาย กฎ ระเบียบต่างๆ
ที่เกี่ยวข้อง

- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง
- บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพอย่างจริงจัง

ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติรองรับ
การใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด
และยั่งยืน

- เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงฐานข้อมูล และเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบสถานการณ์
- เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบ ด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ ภาครัฐ-เอกชน

ขอบคุณ

www.nesdb.go.th